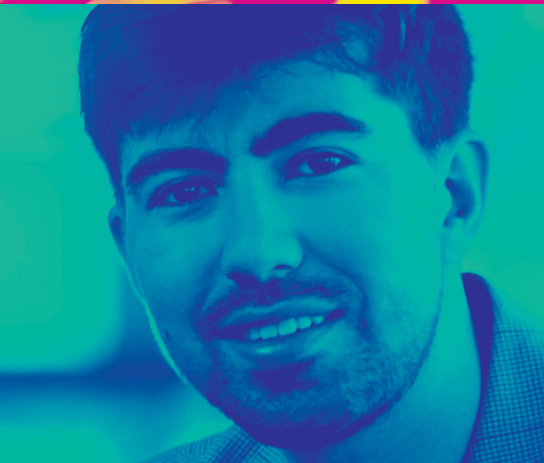

Ponedjeljak, 20. listopada 2025., Mala dvorana u 19 sati

BENJAMIN ŠURAN, bas-bariton

TAO-YUAN HSIAO, violina

ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir

BENJAMIN ŠURAN, bas-bariton
TAO-YUAN HSIAO, violina
ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir
MARIO KOVAČ, redatelj

Program:

Boris Papandopulo

Kolo mažurane, ciklus pjesama za bariton i glasovir

Ognjišće

Mat čeka

Sajam

Naš beli zvonik

(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Ivan Matetić-Ronjgov

Moja zemlja, za glas i glasovir

(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Komitas

Tsirani tsar (Stablo marelice), obrada za violinu i glasovir

(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

Kele, kele (Idi, idi), obrada za violinu i glasovir

(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

Kagavik (Jarebica), obrada za violinu i glasovir

(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

Garun a (Proljeće je), za glas i glasovir

(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Krunk (Ždral), za glasovir

(A. Dalibaltayan)

Hsiao Tyzen

The Sojourner (Gost), za glas i glasovir

(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Teng Yu-hsien

Loving the Year Round (Voljeti cijelu godinu), obrada za violinu i glasovir
(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

The Torment of a Flower (Patnja cvijeta), obrada za violinu i glasovir
(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

Longing for the Spring Breeze (Čežnja za proljetnim povjetarcem), obrada
za violinu i glasovir
(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

Wolfgang Amadeus Mozart

Tutto è disposto... Aprite un po' quegli occhi, arija Figara iz 4. čina opere
Figarov pir, K. 492

(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Wolfgang Amadeus Mozart

Madamina, il catalogo è questo, arija Leporella iz 1. čina opere *Don Giovanni*, K. 527

(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Vincenzo Bellini

Vi ravviso, o luoghi ameni, arija grofa Rodolfa iz 1. čina opere *Mjesečarka*
(B. Šuran i A. Dalibaltayan)

Gioachino Rossini / Grigory Ginzburg

Parafraza na Figarovu ariju iz opere *Seviljski brijač*, za glasovir
(A. Dalibaltayan)

Georges Bizet / Franz Waxman

Carmen fantazija iz opere *Carmen*, za violinu i glasovir
(Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

Gioachino Rossini

La calunnia, arija don Basilija iz 1. čina opere *Seviljski brijač*
(B. Šuran, Tao-Yuan Hsiao i A. Dalibaltayan)

BENJAMIN ŠURAN

S Akademije ravno u međunarodnu karijeru

Bas-bariton Benjamin Šuran rođen je u Rijeci 2000. godine, a odrastao je u Pazinu. Umjetnički put počeo je s nenavršene četiri godine. Majka Marija upisala ga je na folklorni ples, baš kao i njegovu braću, želeći da imaju što više izvanškolskih aktivnosti.

U Osnovnoj glazbenoj školi Vladimira Nazora u Pazinu učio je harmoniku, u Istri omiljeni instrument. U Srednjoj glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli profesor Giorgio Sugar postavio mu je snažne temelje glazbene naobrazbe.

Na Muzičku akademiju u Zagrebu došao je pun entuzijazma i snova. No stvarnost ih je ubrzo stavila na kušnju. Na četvrtoj godini odlučio je drugi put promijeniti klasu. Profesor Alexei Tanovitski i Ivana Tanovitski, koja mu je sada i agentica u velikoj umjetničkoj agenciji TACT, pružili su mu nesebičnu podršku i prilike za napredak. Diplomirao je koncertom u ciklusu *Rezidenti MUZA* u Maloj dvorani *Lisinski* 9. ožujka ove, 2025. godine.

S vjerom u ljubav, pomaganjem i s osmijehom kroči kroz život. Smatra da svakoga dana biramo put kojim idemo. Ove godine nastupio je u Baden-Badenu ni manje ni više nego s Berlinskom filharmonijom pod ravnanjem Kirila Petrenka. Slijedio je i prvi nastup u Teatru Massimo u Palermu.

Ljetos je pjevao i na *Zagreb Classicu* na Trgu kralja Tomislava, na *Litu spod ladonje* u Tinjanu, na festivalu *Musica in Collina* kod Ancone te u Slovenskom narodnom gledališću u Ljubljani kao don Profondo u operi Gioachina Rossinija *Put u Reims*. Sljedećega ljeta nastupa na Bregenzer Festspielu kao Dulcamara u operi Gaetana Donizettija *Ljubavni napitak*.

„Radujem se svemu što dolazi – izazovima, uspjesima, čak i neuspjesima, jer nakon svakih zatvorenih vrata dolazi neki novi uspjeh“, životni je credo Benjamina Šurana.

Ne iznenađuje stoga što ga njegovi mladi prijatelji i kolege doživljavaju kao osobu „punu zaradne vedrine“ (pijanist Mario Čopor), s kojim je „svaki razgovor pravi gušt i okrepa uma, a zajednički nastupi iskrena radost i čista emocija“ (tenor Mislav Lucić).

TAO-YUAN HSIAO – ELISA

Tajvan, Beč... i puni procvat u Zagrebu

Tao-Yuan Hsiao, umjetničkim imenom Elisa, studentica je četvrte godine violine na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu prof. Anđelka Krpana. U sklopu programa studentske razmjene *Erasmus*, od rujna ove godine studira na Akademiji *Franz Liszt* u Budimpešti.

Rođena je 2007. u Thaichungu na Tajvanu. Počela je učiti violinu sa šest godina, a već je s osam osvojila posebnu nagradu na Tajvanskom državnom natjecanju učenika glazbe. S obitelji se 2017. seli u Beč i nastavlja školovanje u razredu prof. Dore Schwarzbarg, a 2019. dolaze u Zagreb pa Elisa pohađa satove violine kod prof. Anđelka Krpana.

Njezine sestre, pijanistice **Tao-Chen Hsiao** – Lucia i **Tao-Shin Hsiao** – Dorothy također studiraju na zagrebačkoj Akademiji.

Elisa je osvojila više vrijednih nagrada; ističu se one na natjecanjima *Arthur Grumiaux*, *Vaclav Huml*, *Rudolf Matz* i *Mladi virtuoz* te prva nagrada na Natjecanju *Jeno Hubay* u Budimpešti (2023.). Dobitnica je Rektorove nagrade 2022./2023. Na ovogodišnjem Međunarodnom violinističkom natjecanju *Vaclav Huml* u Zagrebu osvojila je posebnu nagradu za najbolju izvedbu skladbe hrvatskoga skladatelja (Milka Kelemena) te koncert na festivalu *Dani Milka Kelemena* u Slatini.

Solistički je nastupala s uglednim orkestrima (Nova Orchester Wien, Evergreen Symphony Orchestra Taipei, Gudački orkestar Hrvatske glazbene mladeži, Zagrebačka filharmonija i Simfonijski orkestar HRT-a).

„Sviđa mi se obrazovanje ovdje. Europa je rodno mjesto klasične glazbe. Mislim da je važno ne samo naučiti svirati nego i dubinski razumjeti klasičnu glazbu“, kaže Elisa.

Na natjecanju u Čakovcu upoznala je profesora Anđelka Krpana i zaključila da je Hrvatska idealan izbor za daljnje školovanje. Nakon Glazbene škole Pavla Markovca u Zagrebu i prof. Marte Serdarušić, upisala se na Muzičku akademiju.

„U Hrvatskoj najviše volim ljude, a u Zagrebu i njegov ugođaj. Ljudi su ovdje vrlo ljubazni i topli. Imam puno prijatelja“, sretna je mlada umjetnica.

Strpljivo uči, nastojeći se razvijati polako, ali ispravno. Nakon diplome željela bi se usavršavati u nekoj drugoj zemlji i raditi na tome da postane što bolja solistica.

ARSEN DALIBALTAYAN

Bogati plodovi rada i – nasljeđa

Pijanist Arsen Dalibaltayan rođen je 2003. u pijanističkoj obitelji. S pet godina prvi je put nastupio na koncertu ljetne škole svojih roditelja u Makarskoj. Počeo je svirati glasovir s majkom, a 2009. upisao se u Glazbenu školu Pavla Markovca u Zagrebu, kod prof. Jasne Rebe. Nizao je uspjehe na koncertima i natjecanjima, a ponajviše pamti osjećaj sigurnosti, unutarnje ispunjenje i podršku svoje profesorice.

U srednjoj školi pohađao je klasu svojega oca, Rubena Dalibaltayana, s kojim je nastavio raditi na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

„Naš odnos na Akademiji počiva na mojem iznimnom poštovanju oca kao glazbenika. Stoga se naš rad temelji više na odnosu student – profesor, a manje sin – otac“, tumači Arsen.

Voli sport i do 13. godine bavio se i tenisom. No opredijelio se za glazbu zbog beskrajnih mogućnosti istraživanja različitih ideja, ali i duhovne ispunjenosti.

„Sviranjem djela skladatelja različitih epoha na neki se način povezujemo s duhom vremena u kojem su djelovali, ali i s njima osobno. Iako su se vremena promijenila, smatram da se ljudi u svojoj dubini nisu promijenili. Kao izvođač, nastojim što više približiti ideje velikih majstora, ali i unijeti nešto osobno što me povezuje s tim djelima“, zaključuje.

Arsen je 2014. počeo pohađati majstorske tečajeve Međunarodne akademije u Lihtenštajnu. Ondje se integrirao u šire europsko glazbeno okružje. Upoznao je mlade pobjednike s najvećih natjecanja, snažne osobnosti, ali i posve obične ljude.

U rujnu ove godine Arsen je diplomirao i odmah se upisao na jednogodišnje usavršavanje kod prof. Simona Trpčeskog, makedonskoga pijanista koji predaje i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nakon toga želio bi nastaviti usavršavati se u inozemstvu.

Ovu će godinu pamtiti i po seminarima Međunarodne akademije u Lihtenštajnu te po svojem nastupu na lihtenštajnskom gala-koncertu Akademije.

Kao i Benjamin i Elisa, Arsen snažno podržava ciklus *Rezidenti MUZA*.

„To je izvrsna prigoda studentima da iziđu iz ‘zone komfora’ i prirede samostalan koncert u *Lisinskom*, i to u drugačijem ruhu, predstavljajući se na nov način“, rezimira.

MARIO KOVAČ Redatelj za sve izazove

Mario Kovač (Zagreb, 1975.) kazališni je i filmski redatelj, glumac, pisac, glazbenik i DJ. Režirao je više od stotinu kazališnih predstava, igranih i dokumentarnih filmova, opera, mjuzikala i radiodrama te je pokrenuo nekoliko kazališnih festivala. U slobodno vrijeme organizira razna kulturno-umjetnička i zabavna događanja (u kojima i sudjeluje), igra šah, natječe se u kvizovima, bavi se astronomijom i uživa u očinstvu. U ciklusu *Rezidenti MUZA* stvorio je od „običnih“ koncerata prave male multimedijske scenske spektakle.

Fotografija: Inki Zapić/hr

DVA DIJELA VEČERAŠNJEGA PROGRAMA

Od glazbe Armenije, Tajvana i naše Istre do besmrtnih arija

Repertoar večerašnjega koncerta koncipiran je u dva dijela. Prvi će biti konvencionalniji i mladi će umjetnici prikazati glazbenu baštinu svojega zavičaja (Istra), domovine (Tajvan) ili zemlje svojih korijena (Armenija).

Boris Papandopulo (Bad Honnef, Njemačka 1906. – Zagreb, 1991.) hrvatski je skladatelj i dirigent, sin operne pjevačice Maje Strozzi-Pečić i ruskoga plemenitaša Konstantina Papandopula. Kompoziciju je studirao u Zagrebu, a dirigiranje u Beču. Bio je zborovođa ŠPD-a Kolo u Šibeniku i Hrvatskoga pjevačkog društva *Zvonimir* u Splitu te ravnatelj opere HNK-a u Zagrebu i dirigent Simfonijskoga orkestra Hrvatskoga radija, ravnatelj Opere u Rijeci, dirigent Operā u Sarajevu, Zagrebu i Splitu.

Ciklus pjesama *Kolo mažurane*, za bariton i klavir Borisa Papandopula sastoji se od četiri odabrane pjesme čakavske poezije autora Davida Kabalina. Istoimena zbirka zavičajnog pjesnika sadrži međutim 35 pjesama i strukturirana je prema sljedećim cjelinama: *Ognji i ognjišća*, *Zlatna preja*, *Pot i puti*, *Grad kameniti*, *Čilinbeči*, *Dub vikoviti*, *Va zemlji Levanta*, *Kanporske hladi*.

Papandopulov izbor uključuje pjesme *Ognjišće* (iz *Ognji i ognjišća*), *Mat čeka* (iz *Pot i puti*), *Sajan* (iz poglavlja *Zlatna preja*) i *Naš beli zvonik* (pripada cjelini *Grad kameniti*).

Bard istarske glazbe **Ivan Matetić Ronjgov** (Ronjgi, 10. travnja 1880. – Lovran, 27. lipnja 1960.) cijeli je život posvetio istarskoj glazbi, odnosno proučavanju istarskog glazbenog folkloru i skladanju utemeljenom na njegovim značajkama. Završio je učiteljsku školu u Kopru i djelovao je kao učitelj u mnogim istarskim mjestima (Žminj, Barban, Kanfanar, Sv. Petar u Šumi, Gologorica, Pićan, Klana, Opatija). Tada je počeo s melograflanjem narodne glazbe (zapisivanjem narodnih pjesama i plesova). Pjesmu *Moja zemlja* skladao je na tekst Drage Gervaisa.

Vartabet Komitas, tako se nazvao armenski skladatelj, dirigent i sakupljač liturgijske i narodne glazbe Soghomon Soghomonian kad je kao mladić postao svećenik. Rođen 1869., studirao je glazbu u Tiflisu i Berlinu, a vratio se u domovinu da bi napisao ili aranžirao između tri i četiri tisuće melodija.

Preživio je strašan armenski genocid 1915. i doživio progon, zbirka mu je uništena, a on sam više nije skladao. Emigrirao je u Pariz 1919. i ondje umro 17 godina poslije u psihijatrijskoj klinici. Komitas se općenito smatra mučenikom genocida; prikazan je kao jedan od glavnih simbola armenskoga genocida u umjetnosti.

Možda i trećina ukupnog broja njegovih djela preuzeta je iz raznih izvora, a izdana su na stotu obljetnicu njegova rođenja. Karakteristika Komitasovih

skladbi je modalni idiom, s istočnjačkim obilježjima, iako ponekad do izražaja dolazi i zapadnjački melos. Skladbe se odlikuju osebujnim karakterom, odražavaju čistoću i jednostavnost, ali i šarm. Komitas je stvorio dragulj u kojem je kristaliziran duh folklornih napjeva, plesova, običaja i tradicija.

Hsiao Tyzen (1932. – 2003.) tajvanski je skladatelj koji je spajao elemente tajvanske narodne glazbe sa skladateljskim tehnikama Zapada. U izrazu romantičan, brzo je stekao nadimak *tajvanski Rahmanjinov*. Rođen u gradu Tainanu, studirao je klavir i kompoziciju u domovini i poslije u SAD-u. Nakon povratka na Tajvan, stvorio je prepoznatljiv skladateljski izraz te pisao vokalna, klavirska i orkestralna djela. Među njegove najvažnije skladbe ubrajaju se: *Simfonija Formosa*, solistički koncerti za violinu i orkestar, violončelo i orkestar, glasovir i orkestar, *Requiem*... U njima istražuje teme nostalgije, raseljenosti i ljudskih emocija. Djela Hsiao Tyzena nastavljaju tradiciju klasičnih tajvanskih narodnih pjesama.

Kratka skladba *Gost* iz 1962. godine odražava čežnju za domovinom. Melodijski jednostavna, ali emocionalno ekspresivna, postala je vrlo popularna u Tajvanu.

Teng Yu-hsien (1906. – 1944.) bio je ključni skladatelj Tajvana tijekom japanskoga kolonijalnog doba. Spajao je tradicionalne tajvanske narodne melodije sa zapadnjačkim harmonijama. Njegova djela ocrtavaju emocije svakodnevnog života i pomogla su oblikovati temelje moderne tajvanske popularne glazbe. Najčešće je skladao pjesme na ljubavne tekstove tajvanskih pjesnika, koje su brzo postajale vrlo popularne. Tri ljubavne pjesme: *Voljeti cijelu godinu* (1934.), *Patnja cvijeta* (1934.) i *Čežnja za proljetnim povjetarcem* (1933.) ubrajaju se u najpopularnije pjesme Teng Yu-hsiena. Za violinu i glasovir obradili su ih Qingru Shi, Liuzhuang i Junyu Chen.

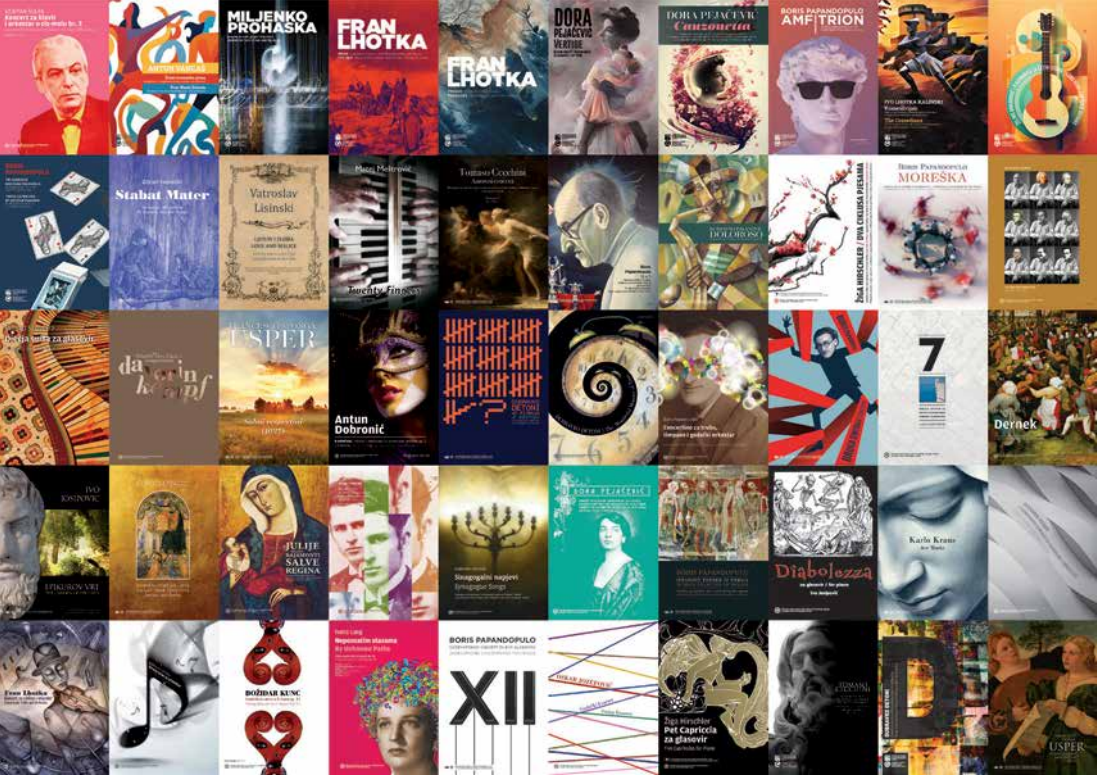
U drugom dijelu koncerta čut ćemo popularne operne arije. Zvijezde koncerta bit će u kostimima i sve će nalikovati na „muzej opere”.

U spletu poznatog i manje nam znanog, troje mladih ali već potvrđenih umjetnika zahvalit će svima na prigodi da se dvaput predstave u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. I zaista, kao da njihove karijere od tada dobivaju još veći zamah!

Uživajmo u večeri i poželimo im da do vrhunaca razviju svoje umjetničke, tehničke, ali i glumačke potencijale; da žive glazbu punim plućima, pronoseći ime Hrvatske i izvan njezinih granica.

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Lana Merkaš
Urednik: Hrvoje Dečak
Lektorica: Rosanda Tometić

Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Fotografije: Tomislav Jagar
Tisak: Intergrafika TTŽ d.o.o., Zagreb
Naklada: 50 primjeraka
Cijena: 2 eura

Muzički informativni centar (MIC)

*Bogat i raznovrstan izbor notnih izdanja
s djelima hrvatskih skladatelja*

KONCERTNA DVORANA
VATROSLAVA LISINSKOG,
MUZIČKI INFORMATIVNI
CENTAR

VATROSLAV LISINSKI
CONCERT HALL,
CROATIAN MUSIC
INFORMATION CENTRE

Trg Stjepana Radića 4, 10000 Zagreb, Croatia
Phone +385 1 4501 200; 4501 201
e-mail: mic@mic.hr

URL: www.mic.hr; www.lisinski.hr
<https://www.facebook.com/CroatianMIC/>
<https://twitter.com/CroatianMusic>
https://www.instagram.com/mic_kdvl

»Interliber«

MIC NA INTERLIBERU – MJESTO GDJE GLAZBA SUSREĆE KNJIGU
paviljon 6, štand 7f, 11. - 16.11.2025.